

ואת כי שטיח תודת אישך וכי נטמאת ויתן איש
בר את שכנתו מבלעדי אישך והשביע הכהן
את האשה בשבעת האלה ואמר הנהן לאשה
נתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך ונתת
יהוה את ירכך נפלה ואת נטון למה ואלו המים
המאירים האלה במועין לשבת נטון ולפני ירכך
ואמרה האשה אמן אמן ונתת את האלה האלה
נתת בספר ומורה אל מי המרים והשקה את
האשה את מי המרים המאירים ואלו בה המים
המאירים למרים ולקה הנהן מיה האשה את
מנהגת הקמאת והנפס את המנהג לפני יהוה והקריה
אתה אל המנהג וקמץ הנהן מן המנהג את
אזכרתה והקלין המנהגת ולחזן ישקה את האשה
את המים והשקה את המים והיורה אם נטמאת
ותמעל מעל באישה ואלו בה המים המאירים
למרים ושבתה נפלה ונפלה ירנה והיורה האשה
לאלה וקרה עמה ואם לא נטמאת האשה ופורה
היא ונקתה והרעה ירע את הורה הקמאת אשר
השטה אשה תודת אישה ונטמאת או איש אשר
העט עלי יוד קמאת וקמאת אשה והעמיד
את האשה לפני יהוה ועשה לה הסתן את נט
הורה האלה ונקתה האיש מעט והאשה ההוא
השט את עינה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלה להן להורן
דבר הנה להורן ליהוה מיתן ושטן יתן חמץ ית
וחמץ שטן לא ישבתה וכל משרת אלהים לא
ישבתה ועלבים לדים ויבשים לא יאכל נטון ימי
גורו מכל אשר ישבה חמץ היתן מהו אלהים ועל
הוא לא יאכל כל ימי גורו הורן לא יעטן יעטן
על ואשיו עור מלאה הים אשר יתן להורן
הוא יש יהוה גורן פרע שער ואשיו נטן ימי הורן
ללהוה על נפש מה לא הוא לאהוב ולאמו לאהוב
ולאבהו לא ישמא לדים חמדם נטון אלהי על
לאשיו נטן ימי גורן קדש הוא ללהוה והי ימרה
מה עלי ופרע פרעם ופלא לאש גורן ונתת
לאשיו הים פורהו הים השביע יתן יהוה הים
השטן יתן הוא שרה הרים אשטן הנה יתן את
הסתן את פורה אלהי מעט ועשה הנהן את
לשבתה ואלו ללהוה ונטון עליה מאשר ופלא
על הים וקדש את לאשיו הים ההוא והורן
ללהוה את ימי גורן והוא נטון שיהוה לאש